

Informacja dla pacjentów, którym przepisano lek Eliquis[®]

Należy uważnie przeczytać informacje zawarte w ulotce dla
pacjenta

CZYM JEST LEK ELIQUIS®?

Otrzymał/a Pan/Pani niniejszą broszurę, ponieważ lekarz przepisał Panu/Pani lek Eliquis. Jeżeli występuje u Pana/Pani Pan/Pani migotanie przedsionków, otrzymał/a Pan/Pani lek Eliquis w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia udaru mózgu spowodowanego migotaniem przedsionków. Ewentualnie, może u Pana/Pani występować skrzep krwi w nodze lub płucu, i w związku z tym otrzymał/a Pan/Pani lek Eliquis w celu leczenia tego skrzepu krwi. W niniejszej broszurze może Pan/Pani m.in. znaleźć informacje na temat najczęstszych przyczyn występowania Pana/Pani choroby, najczęstszych objawów, działań, które może Pan/Pani podjąć w celu zmniejszenia ryzyka zachorowania oraz praktyczne porady przydatne w trakcie leczenia lekiem Eliquis.

Pierwsza część broszury dotyczy MIGOTANIA PRZEDSIONKÓW, a w drugiej omówiono SKRZEP KRWI W NODZE LUB PŁUCU. Należy koniecznie przeczytać część, która Pana/Pani dotyczy. W ostatniej części broszury może Pan/Pani zapoznać się z kwestiami istotnymi niezależnie od Pana/Pani choroby, o których należy pamiętać podczas przyjmowania leku Eliquis.

Należy również zapoznać się z ulotką dla pacjenta, która znajduje się w opakowaniu leku. Można ją również znaleźć na stronie www.fass.se. Więcej informacji na temat występującej u Pana/Pani choroby, leczenia lekiem Eliquis, porad praktycznych i materiałów informacyjnych znajdzie Pan/Pani również na stronie

www.eliquispatient.se.

INFORMACJE DLA PACJENTÓW CHORUJĄCYCH NA MIGOTANIE PRZEDSIONKÓW

OBJAWY MIGOTANIA PRZEDSIONKÓW

Migotanie przedsionków to choroba serca, która sprawia, że serce bije szybko i nieregularnie. Wiele osób z migotaniem przedsionków nie zauważa żadnych objawów, ale u innych może wystąpić szybka i/lub nieregularna częstość akcji serca. Niektórzy opisują ją jako „kołatanie serca”. Inne możliwe objawy to:

- zmęczenie;
- duszność;
- ból w klatce piersiowej;
- zawroty głowy;
- spadek energii/sprawności fizycznej.

PRZYCZYNA WYSTĘPOWANIA MIGOTANIA PRZEDSIONKÓW

Dokładna przyczyna występowania migotania przedsionków nie została w pełni określona, ale ryzyko wzrasta wraz z wiekiem, i migotanie przedsionków występuje częściej u osób z innymi zaburzeniami pracy serca.

Migotanie przedsionków może na przykład wystąpić w związku z:

- wysokim ciśnieniem krwi;
- zwężeniem/blokadą naczyń krwionośnych zaopatrujących serce;
- zawałem mięśnia sercowego;
- wrodzoną chorobą serca lub po operacji serca;
- paleniem tytoniu;
- dużym spożyciem kawy;
- nadmiernym spożyciem alkoholu;
- stresem;
- niewydolnością serca;
- nadczynnością tarczycy (nadmierną produkcją hormonu tarczycy);
- bezdechem sennym (przerywanym oddychaniem podczas snu);
- otyłością.

Należy porozmawiać z lekarzem lub pielęgniarką na temat zmian stylu życia, jakie może Pan/Pani wprowadzić w związku z występowaniem migotania przedsionków.

ŻYCIE Z MIGOTANIEM PRZEDSIONKÓW

Migotanie przedsionków nie musi być czynnikiem ograniczającym i często można żyć pełnią życia mimo tej choroby. Częstotliwość występowania napadów oraz liczba problemów z nimi związanych są bardzo różne u różnych osób. U niektórych osób napady występują w odstępie kilku lat, a u innych może występować kilka napadów tygodniowo. Niektórzy ich nie zauważają, a inni odczuwają oczywisty dyskomfort.

Epizod migotania przedsionków można odczuwać jako bardzo niekomfortowy w chwili jego występowania, lecz u większości osób jest on nieszkodliwy dla serca. Im dłużej występuje migotanie przedsionków, tym większe ryzyko, że nie ustąpi ono i nie powróci do normalnego rytmu, tzw. rytmu zatokowego. Może być konieczne zastosowanie leczenia farmakologicznego, tymczasowo lub przez dłuższy okres; częściowo składa się ono z leków łagodzących objawy nieregularnej częstości akcji serca i częściowo z leków przeciwzakrzepowych w celu zmniejszenia ryzyka wystąpienia udaru mózgu.

Migotanie przedsionków może występować w postaci odrębnych „epizodów”, trwających od kilku minut do kilku dni. Nazywa się to „napadowym migotaniem przedsionków”, co po prostu oznacza „migotanie przedsionków występujące w postaci napadów”. Istnieje również migotanie przedsionków, które można opisać jako „przetrwale” lub „trwale”, co oznacza, że migotanie występuje stale.

Migotanie przedsionków wywołują komórki, które powodują nieprawidłową czynność serca. Oznacza to, że naturalny rozrusznik w sercu przestał działać i nie jest w stanie kontrolować rytmu serca. W przebiegu migotania przedsionków obie górne jamy serca nie są w stanie kurczyć się wystarczająco skutecznie, i w związku z tym nie mogą pompować krwi z taką samą siłą, jak wcześniej. Te jamy serca zwane są przedsionkami, dlatego właśnie choroba ta nazywa się migotaniem przedsionków.

Największym zagrożeniem związanym z występowaniem migotania przedsionków jest zwiększone ryzyko wystąpienia udaru mózgu.

DO CZEGO MOŻE PROWADZIĆ MIGOTANIE PRZEDSIONKÓW?

Migotanie przedsionków w skojarzeniu z określonymi czynnikami ryzyka zwiększa ryzyko wystąpienia udaru mózgu. Przykładami czynników ryzyka są podeszły wiek, wcześniejszy udar mózgu, cukrzyca, wysokie ciśnienie krwi, niewydolność serca i choroba niedokrwienna serca.

W związku z tym, że krew nie jest prawidłowo wypompowywana z serca, może gromadzić się w sercu, tworząc skrzep, który stanowi nagromadzenie skrzepłej krwi. Jeśli skrzep opuści serce i dotrze do małych naczyń krwionośnych w mózgu, przepływ krwi zostanie zablokowany, co spowoduje udar mózgu.

U osób z migotaniem przedsionków ryzyko wystąpienia udaru mózgu jest większe niż u osób, u których nie występuje ta choroba.

SPOSÓB NA ZMNIEJSZENIE RYZYKA ROZWOJU MIGOTANIA PRZEDSIONKÓW.

W przypadku napadów migotania przedsionków, które wydają się występować z określonego powodu, można spróbować zmniejszyć ryzyko wystąpienia nowych napadów samodzielnie, unikając czynników wyzwalających. Na przykład, może Pan/Pani powstrzymać się od picia alkoholu lub spróbować unikać stresujących sytuacji. Należy porozmawiać z lekarzem lub pielęgniarką na temat zmian stylu życia, jakie może Pan/Pani wprowadzić w związku z występowaniem migotania przedsionków.

U wielu osób nie można wpłynąć na napady migotania przedsionków, na przykład dlatego, że mogą one rozpoczynać się w czasie snu. Dzięki ćwiczeniom, jedzeniu mniejszej ilości tłustych potraw i powstrzymywaniu się od palenia tytoniu zmniejsza się ryzyko występowania chorób sercowo-naczyniowych, co z kolei może zmniejszyć ryzyko rozwoju migotania przedsionków. Istnieją również leki, które mogą pomóc w zmniejszeniu liczby napadów.

SPOSÓB WYKRYWANIA UDARU MÓZGU U DANEJ OSOBY

Udar mózgu może wystąpić nagle i należy działać szybko. Oto kilka ważnych oznak często występujących objawów:

W przypadku zauważenia któregośkolwiek z tych objawów – nie należy czekać – należy natychmiast zadzwonić pod numer 911.

F OPADNIĘCIE TWARZY

Porażenie twarzy? Uśmiechnij się, pokazując zęby. Czy występuje asymetria twarzy? Czy kącik jamy ustnej opada?

A OSŁABIENIE RĘKI

Oślabienie ręki? Podnieś rękę i przytrzymaj przez 10 sekund. Czy występują oznaki osłabienia/porażenia w którejkolwiek ręce?

S TRUDNOŚCI Z MÓWIENIEM

Trudności z mówieniem, czytaniem lub rozumieniem mowy? Powiedz zdanie: „Mamy dziś ładną pogodę”. Czy trudno jest znaleźć słowa, wypowiedzieć właściwe słowa, czy mowa jest niewyraźna?

T CZAS

Objawy pojawiają się nagle i muszą być szybko leczone!

Należy omówić badanie FAST z rodziną i przyjaciółmi, aby mogli pomóc w nagłym wypadku.

Inne objawy mogą obejmować osłabienie lub drętwienie/porażenie jednej strony ciała, utratę wzroku lub niewyraźne widzenie w jednym lub obu oczach, dezorientację, zawroty głowy lub chwiejność.

PANA/PANI LEK

Leki zmniejszające zdolność krwi do krzepnięcia (leki przeciwzakrzepowe)

Leki przeciwzakrzepowe to leki zmniejszające zdolność krwi do krzepnięcia, które zapobiegają tworzeniu się skrzepów krwi i tym samym m.in. zmniejszają ryzyko wystąpienia udaru mózgu.

Pana/Pani lekarz starannie ocenił ryzyko wystąpienia u Pana/Pani udaru mózgu i zdecydował się przepisać Panu/Pani lek Eliquis. Lek Eliquis pomaga zapobiegać tworzeniu się skrzepów krwi poprzez blokadę jednej z substancji uczestniczących w procesie krzepnięcia.

Celem leku Eliquis jest zmniejszenie ryzyka wystąpienia u Pana/Pani udaru mózgu spowodowanego migotaniem przedsionków.

Sposób stosowania leku Eliquis®

Lek Eliquis należy zawsze przyjmować zgodnie z zaleceniami lekarza.

Lek Eliquis zawsze przyjmuje się 2 razy na dobę, na przykład raz rano i raz wieczorem.

Należy starać się przyjmować tabletki o tej samej porze każdego dnia. Łatwiej może być przyjmować je w połączeniu z innymi codziennymi czynnościami, które już Pan/Pani realizuje, i które zwykle wykonuje Pan/Pani dwa razy na dobę.

Standardowa dawka leku Eliquis to tabletka 5 mg dwa razy na dobę, określonym grupom pacjentów może zostać przepisane 2,5 mg dwa razy na dobę.

Tabletkę leku Eliquis należy połknąć, popijając szklanką wody. Można ją przyjmować z posiłkiem lub bez posiłku. W razie trudności z przełykaniem tabletkę można rozkruszyć.

W razie potrzeby można wyjąć tabletki leku Eliquis z opakowania blistrowego i włożyć je do pudełka na tabletki.

Zapraszamy do skorzystania z programu wsparcia dla pacjentów przyjmujących lek Eliquis®

Aby skorzystać z programu wsparcia dla pacjentów, prosimy odwiedzić stronę www.eliquispatient.se. Wsparcie dla pacjentów ma na celu pomóc Panu/Pani na kilka sposobów w zrozumieniu występującej u Pana/Pani choroby, zapewnieniu poczucia bezpieczeństwa podczas leczenia i zaoferowaniu różnych narzędzi, które pomogą Panu/Pani pamiętać o przyjmowaniu leku.

Lek Eliquis zawsze przyjmuje się 2 razy na dobę, na przykład raz rano i raz wieczorem.

INFORMACJE DLA PACJENTÓW, U KTÓRYCH WYSTĘPUJE SKRZEP KRWI W NODZE LUB PŁUCACH

W przypadku występowania skrzepu krwi, tworzy się on wewnątrz naczynia krwionośnego. Skrzep krwi utrudnia przepływ krwi przez naczynie krwionośne. Skrzep krwi, który zostanie wykryty i wcześniej poddany leczeniu, zazwyczaj nie jest niebezpieczny, ale jeśli się powiększy, może w poważnym stopniu uniemożliwić krążenie krwi. Skrzepy krwi najczęściej występują w nogach i często tworzą się w naczyniu krwionośnym w jednej z łydek.

Częste objawy występowania skrzepu krwi w nodze:

- łydka puchnie i staje się ciepła, czasem również czerwona lub o zmienionym kolorze;
- noga może wydawać się ciężka;
- noga boli, w szczególności podczas chodzenia i korzystania z mięśni łydki;
- po ściśnięciu łydka jest obolała i napięta;
- powierzchowne naczynia krwionośne na nodze mogą stać się bardziej widoczne i obolałe;
- może wystąpić lekka gorączka.

Jeśli uważa Pan/Pani, że wystąpił u Pana/Pani skrzep krwi, należy niezwłocznie zgłosić się po pomoc medyczną do ośrodka podstawowej opieki zdrowotnej, na oddział ratunkowy lub na pogotowie ratunkowe.

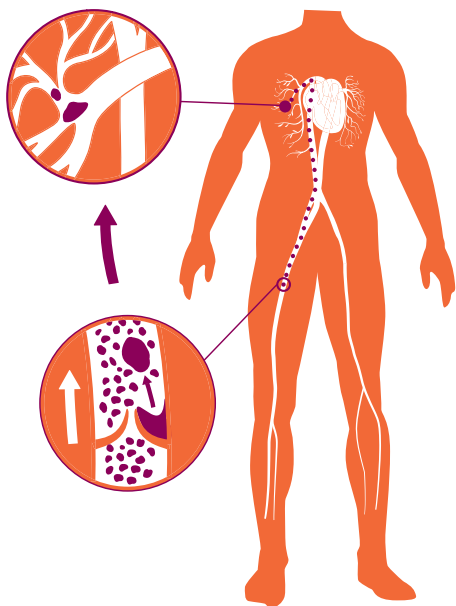
RYZYKO UTWORZENIA SIĘ SKRZEPU KRWI W NODZE LUB PŁUCU ZWIĘKSZA SIĘ NA PRZYKŁAD W PRZYPADKU:

- występowania zakażenia;
- wieku powyżej 65 lat;
- ciąży;
- otyłości;
- palenia tytoniu;
- występowania nowotworu, w szczególności podczas zabiegu chirurgicznego lub leczenia z zastosowaniem chemioterapii;
- występowania nieprawidłowo podwyższonej liczby komórek krwi;
- stosowania tabletek antykoncepcyjnych lub innych leków zawierających estrogen;
- długotrwałego przebywania w pozycji siedzącej, na przykład podczas lotów długodystansowych;
- unieruchomienia, na przykład po zabiegu chirurgicznym lub w przypadku posiadania nogi lub ręki w gipsie.

DO CZEGO MOŻE PROWADZIĆ WYSTĘPOWANIE SKRZEPU KRWI

Skrzep krwi, który zostanie wykryty i wcześniej poddany leczeniu, zazwyczaj nie jest niebezpieczny i nie spowoduje długotrwałych problemów. W przypadku braku leczenia skrzep krwi w żyłach podudzia może się powiększyć do tego stopnia, że przepływ krwi zostanie poważnie zaburzony. Stany te mogą być trudniejsze do skutecznego leczenia i w rzadkich przypadkach mogą wymagać interwencji chirurgicznej. Skrzep krwi w żyłę może osiągnąć kilkadziesiąt centymetrów długości. Taki skrzep krwi w łydce może się powiększyć i w końcu dotrzeć do żył w udzie i miednicy.

Skrzepy krwi powstające w żyłach nóg lub miednicy mogą po oderwaniu przemieszczać się wraz z krwią i utknąć w jednym lub obu płucach. Nagła niewydolność oddechowa, kaszel lub kłujący ból z boku klatki piersiowej podczas oddychania mogą wskazywać, że skrzep krwi przemieścił się wraz z krwią do płuc i w nich utknął.

Ważne jest, aby otrzymać leczenie skrzepu krwi, ponieważ w przeciwnym razie może on po oderwaniu przemieścić się do płuc, co może prowadzić do wystąpienia trudności w oddychaniu.

ZAPOBIEGANIE POWSTAWANIU SKRZEPÓW KRWI I ICH LECZENIE

Aby zapobiec tworzeniu się skrzepów krwi w nogach, ważne jest, aby poruszać nogami tak często, jak to możliwe, nawet jeśli choruje się obłożnie lub dużo czasu spędza się w pozycji siedzącej. Zaprzymanie palenia tytoniu i utrata masy ciała mogą zmniejszyć ryzyko powstawania skrzepów krwi.

Skrzepy krwi muszą być leczone przez lekarza i zazwyczaj konieczne jest przyjmowanie leków przeciwzakrzepowych. Leczenie pomaga organizmowi w rozpuszczeniu skrzepu krwi i przywróceniu drożności naczynia krwionośnego, a także zmniejsza ryzyko powstania nowych skrzepów krwi.

W przypadku występowania skrzepu krwi w nodze czasami konieczne jest zastosowanie pończoch uciskowych, zarówno podczas leczenia, jak i po jego zakończeniu.

W przypadku braku ruchu i niekorzystania z łydek krążenie krwi w nogach staje się wolniejsze, co ułatwia tworzenie się skrzepów krwi. Należy o tym pamiętać, gdy spędza się dużo czasu w pozycji siedzącej, na przykład podczas lotów długodystansowych. Pomocne może być wykonywanie wspięć na palce stóp i przechadzanie się w przypadku długotrwałego nieruchomego siedzenia.

Skrzepy krwi w nogach lub płucach mogą łatwiej się tworzyć w przypadku upośledzenia zdolności krwi do krzepnięcia lub rozpuszczania skrzepów. W tym procesie mogą odgrywać rolę czynniki dziedziczne.

JAK PRZYJMOWAĆ LEK ELIQUIS®W PRZYPADKU WYSTĘPOWANIA SKRZEPU KRWI W NODZE LUB PŁUCU

Należy zawsze przyjmować lek Eliquis zgodnie z zaleceniami lekarza. W przypadku leczenia skrzepów krwi w nodze lub płucu najczęściej przyjmuje się tabletki w następujący sposób:

NAJCZĘŚCIEJ przyjmuje się DWIE tabletki, po 5 mg każda, rano i dwie tabletki, po 5 mg każda, wieczorem przez siedem dni.

Następnie należy zmniejszyć liczbę tabletek o połowę i przyjmować JEDNĄ tabletkę 5 mg rano i wieczorem przez co najmniej trzy miesiące. Należy stosować się do zaleceń lekarza.

W przypadku nawracających skrzepów krwi konieczne może być przyjmowanie leków przeciwzakrzepowych przez kilka lat. Nie należy przerywać stosowania leku Eliquis bez uprzedniej konsultacji z lekarzem. Zbyt wczesne przerwanie leczenia może zwiększyć ryzyko powstania skrzepów krwi. Więcej informacji na temat stosowania leku Eliquis można znaleźć w ulotce dla pacjenta dołączonej do opakowania leku lub na stronie www.fass.se.

Proszę również odwiedzić stronę www.eliquispatient.se. Znajdzie tam Pan/Pani więcej informacji na temat leku Eliquis, praktyczne narzędzia i odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania.

CO NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PODCZAS PRZYJMOWANIA LEKU ELIQUIS®

KWESTIE, KTÓRE NALEŻY ROZWAŻYĆ

Co należy zrobić w przypadku przyjęcia zbyt dużej dawki leku Eliquis®?

W przypadku przyjęcia większej niż przepisana dawki leku Eliquis należy natychmiast poinformować o tym lekarza lub pielęgniarkę. Opakowanie leku należy przynieść do lekarza, nawet jeśli nie pozostały w nim żadne tabletki. W przypadku przyjęcia większej niż zalecana dawki leku Eliquis może przejściowo wystąpić zwiększone ryzyko krwawienia.

W przypadku korzystania z opieki medycznej/stomatologicznej

W razie zabiegu chirurgicznego, biopsji lub leczenia stomatologicznego należy poinformować lekarza lub stomatologa o przyjmowaniu leku Eliquis. Może być konieczne zaprzestanie lub przerwanie przyjmowania leku Eliquis.

Należy korzystać z naszyjnika i karty informacyjnej dotyczących leku Eliquis. Zawsze warto mieć je przy sobie w razie wypadku. Należy okazać kartę informacyjną w razie konieczności wizyty u lekarza za granicą lub w Szwecji.

Leki i suplementy

Niektóre leki i suplementy diety mogą zakłócać działanie przeciwzakrzepowe leku Eliquis i zwiększać ryzyko wystąpienia krwawienia lub powodować zmniejszenie skuteczności leku. Pełną listę leków, które mogą mieć wpływ na działanie leku Eliquis, można znaleźć w ulotce dla pacjenta dołączonej do opakowania leku.

Ciąża lub choroba

Nie należy przyjmować leku Eliquis w przypadku ciąży, karmienia piersią bądź występowania choroby wątroby lub zaburzeń krzepnięcia krwi, o ile lekarz nie zaleci inaczej po otrzymaniu informacji na ten temat. W związku z tym należy pamiętać, aby poinformować lekarza, w przypadku gdy którakolwiek z powyższych sytuacji Pana/ Pani dotyczy.

Jak długo należy przyjmować lek Eliquis®?

Czas trwania leczenia lekiem Eliquis może być różny; u niektórych osób może być konieczne przyjmowanie go bezterminowo. Należy zawsze stosować się do zaleceń lekarza i kontynuować przyjmowanie leku tak długo, jak zaleca to lekarz.

Co należy zrobić w przypadku pominięcia dawki?

W przypadku pominięcia dawki leku Eliquis należy przyjąć tabletkę natychmiast po przypomnieniu, a następnie przyjąć kolejną tabletkę leku Eliquis o zwykłej porze i kontynuować przyjmowanie leku jak zwykle. W razie jakichkolwiek wątpliwości należy zwrócić się do lekarza lub osoby nadzorującej przyjmowanie leku.

**NIE NALEŻY PRZERYWAĆ PRZYJMOWANIA
LEKU ELIQUIS BEZ UPRZEDNIEJ
KONSULTACJI Z LEKARZEM!**

MOŻLIWE SKUTKI UBOCZNE

Podobnie jak w przypadku wszystkich leków, lek Eliquis może powodować skutki uboczne, chociaż nie u każdego one wystąpią.

Więcej informacji na temat skutków ubocznych można znaleźć w ulotce dla pacjenta dołączonej do opakowania leku.

Tak jak w przypadku innych podobnych leków (leków przeciwzakrzepowych), lek Eliquis może zwiększać ryzyko wystąpienia krwawienia, które może wymagać natychmiastowej pomocy medycznej.

Inne występujące skutki uboczne to zasinienie, krew w moczu (zabarwiająca moczu na różowo lub czerwono) lub krwawienia z nosa. Mogą również wystąpić nudności. W przypadku wystąpienia niespodziewanego krwawienia należy skontaktować się z lekarzem lub pielęgniarzką. Należy poinformować lekarza, farmaceutę lub pielęgniarzkę w razie wystąpienia jakichkolwiek skutków ubocznych, nawet jeśli nie zostały one wymienione w ulotce dla pacjenta lub w niniejszej broszurze.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA KRWAWIENIA

Lek Eliquis wpływa na zdolność krwi do krzepnięcia, tj. koagulacji. Właśnie dlatego w niektórych przypadkach może wystąpić krwawienie podczas przyjmowania tego rodzaju leku. Często zatamowanie krwawienia w przypadku skaleczeń lub podobnych zdarzeń zajmuje nieco więcej czasu.

W przypadku niewielkiego krwawienia z nosa, dziąseł, przewodu pokarmowego lub krwi w moczu należy skontaktować się z pielęgniarzką/lekarzem w celu uzyskania porady. W przypadku wystąpienia zawrotów głowy, omdlenia lub dużego krwawienia należy natychmiast udać się na najbliższy oddział ratunkowy lub zadzwonić pod numer 911.

W przypadku rzadkich, ale bardzo poważnych zaburzeń krzepnięcia krwi istnieje antidotum na lek Eliquis, które można zastosować w celu odwrócenia skutków działania leku Eliquis – jest ono stosowane wyłącznie w szpitalach w sytuacjach nagłych.

WSPARCIE DLA PACJENTÓW

Po przepisaniu leku Eliquis być może otrzymał/a Pan/Pani „zestaw startowy Eliquis”. Zestaw startowy zawiera folder i naszyjnik dla pacjenta. Proszę odwiedzić stronę www.eliquispatient.se, aby skorzystać ze wsparcia dla pacjentów przyjmujących lek Eliquis. Celem tego wsparcia dla pacjentów jest pomoc Panu/Pani w zrozumieniu występującej u Pana/Pani choroby, zapewnieniu poczucia bezpieczeństwa podczas leczenia lub pamiętaniu o przyjmowaniu leku. Jeśli nie otrzymał/a Pan/Pani zestawu startowego, należy skontaktować się z zespołem opieki zdrowotnej w celu uzyskania pomocy.

Należy zawsze informować lekarza i stomatologa o przyjmowaniu leku Eliquis. W przypadku wykonywania operacji stomatologicznej lub zabiegu stomatologicznego należy zawsze poinformować stomatologa o przyjmowaniu leku Eliquis, ponieważ w niektórych przypadkach może być konieczne pominięcie porannej dawki leku Eliquis przed zabiegiem stomatologicznym. Stomatolog poinformuje, co należy zrobić.

ZDROWE ŻYCIE

Połączenie zdrowego stylu życia i właściwych leków pomoże Panu/Pani w radzeniu sobie z Pana/Pani chorobą lub leczeniu skrzepów krwi. Należy pamiętać o następujących czynnikach związanych ze stylem życia i sposobie, w jaki mogą na Pana/Panią wpłynąć:

- **Dieta:** należy spożywać dużo świeżych owoców i warzyw. Należy ograniczyć spożycie mięsa o wysokiej zawartości tłuszczu i unikać nadmiernie przetworzonej żywności lub gotowych posiłków, aby utrzymać poziom cholesterolu pod kontrolą. Należy zmniejszyć ilość spożywanej soli, co pomoże w kontroli wysokiego ciśnienia krwi, innego czynnika, który może, między innymi, przyczyniać się do wystąpienia migotania przedsionków.
- **Ćwiczenia:** regularna aktywność fizyczna nie tylko pomaga w kontroli masy ciała, lecz także utrzymaniu pozytywnego nastawienia do życia. Przed rozpoczęciem jakichkolwiek nowych form ćwiczeń należy skonsultować się z lekarzem/pielęgniarką, aby upewnić się, że nie są one niebezpieczne z uwagi na Pana/Pani stan zdrowia.
- **Stres:** zestresowane osoby są bardziej narażone na wystąpienie określonych chorób, takich jak migotanie przedsionków. Należy spróbować znaleźć sposoby radzenia sobie ze stresem i włączyć ćwiczenia w swoje codzienne życie.
- **Masa ciała:** w przypadku otyłości ważne jest zmniejszenie masy ciała. Należy omówić tę kwestię z lekarzem/pielęgniarką.
- **Bezdech senny:** leczenie bezdechu sennego (przerw w oddychaniu podczas snu) może mieć pozytywny wpływ na migotanie przedsionków.
- **Alkohol:** może wywoływać migotanie przedsionków. Należy pić umiarkowane ilości alkoholu i porozmawiać z lekarzem/pielęgniarką w razie konieczności ograniczenia spożycia alkoholu.

DODATKOWE INFORMACJE I WSPARCIE

■ Eliquispatient.se

www.eliquispatient.se

■ Blodproppsskolan [Szkółę leczenia skrzepów krwi]

www.blodproppsskolan.se

■ STROKE-riksförbundet [Szwedzkie Narodowe Towarzystwo UDARU MÓZGU]

www.strokeforbundet.se

■ Hjärt- och Lungsjukas Riksförbund [Szwedzkie Narodowe Towarzystwo Chorób Serca i Płuc]

www.hjart-lung.se

■ Flimmertipslinjen [infolinia dla pacjentów chorujących na migotanie przedsionków]

www.hjart-lung.se

Tel.: 0720–78 00 19

■ 1177 Vårdguiden [strona internetowa z poradami dotyczącymi publicznej opieki zdrowotnej]

www.1177.se

Lek Eliquis® należy do grupy leków zwanych lekami przeciwzakrzepowymi (lekami rozrzedzającymi krew). Lek ten pomaga zapobiegać tworzeniu się skrzepów krwi poprzez blokadę czynnika Xa, który stanowi ważny element procesu krzepnięcia. Substancją czynną leku Eliquis® jest apiksaban. Lek Eliquis® jest dostępny w postaci tabletek powlekanych o mocy 2,5 i 5 mg. **Lek Eliquis® stosuje się u osób dorosłych:** 1. Aby zapobiegać tworzeniu się skrzepów krwi (zakrzepicy żył głębokich, ZŻG) po operacji stawu biodrowego lub kolanowego. 2. Aby zapobiegać tworzeniu się skrzepów krwi w sercu u pacjentów z nieregularnym rytmem serca (migotanie przedsionków) i co najmniej jednym dodatkowym czynnikiem ryzyka. Skrzepy krwi mogą po oderwaniu przemieścić się do mózgu, powodując udar mózgu, lub do innych narządów, uniemożliwiając prawidłowy dopływ krwi do nich. 3. Aby leczyć skrzepy krwi powstałe w żyłach nogi (zakrzepica żył głębokich) i w naczyniach krwionośnych płuca (zatorowość płucna) oraz zapobiegać nawrotom skrzepów krwi w naczyniach krwionośnych nóg i/lub płucach. **Nie należy stosować leku Eliquis®:** w przypadku uczulenia na apiksaban lub inny składnik tego leku lub występowania trwałego krwawienia, w przypadku występowania choroby narządu w organizmie, która zwiększa ryzyko wystąpienia ciężkiego krwawienia (np. utrzymujące się lub niedawno powstałe wrzody żołądka lub jelit, niedawne krwawienie do mózgu), w przypadku występowania choroby wątroby prowadzącej do zwiększonego ryzyka wystąpienia krwawienia (koagulopatia wątrobową), w przypadku przyjmowania dowolnych leków zapobiegających powstawaniu skrzepów krwi (np. warfaryny, rywaroksabanu, dabigatranu lub heparyny), z wyjątkiem sytuacji zmiany leku rozrzedzającego krew lub w czasie stosowania cewnika żylnego lub tętniczego i przyjmowania heparyny w celu utrzymania jego otwarcia lub w sytuacji wprowadzenia do naczynia krwionośnego rurki (abłacja cewnikowa) w celu leczenia nieregularnej częstości akcji serca (arytmia). Należy porozmawiać z lekarzem, farmaceutą lub pielęgniarką przed przyjęciem tego leku: w przypadku występowania ciężkiej choroby nerek lub poddawania się dializom, w przypadku występowania problemów z wątrobą lub wcześniejszych problemów z wątrobą, w przypadku posiadania sztucznej zastawki serca lub w przypadku stwierdzenia choroby o nazwie zespół antyfosfolipidowy (choroby układu odpornościowego, która zwiększa ryzyko powstania skrzepów krwi). **Aby uzyskać pełną informację na temat leku Eliquis®** należy uważnie przeczytać ulotkę dla pacjenta dołączonej do opakowania (patrz również www.fass.se).

Bristol Myers Squibb, 08-704 71 00, www.bms.com/se Pfizer Innovations AB, 08-550 52 000, www.pfizer.se

Wersja 4

